

บทที่ 4

ผลการทดลอง

การศึกษาการเปลี่ยนแปลงปริมาณเอทิลีน และการเปลี่ยนแปลงปริมาณคาร์โบไฮเดรตที่ไม่ใช่โครงสร้าง (total nonstructural carbohydrate, TNC) ในไม้ผล 3 ชนิด คือ ลิ้นจี่พันธุ์สงฮวย ลำไยพันธุ์ค้อ และมะปรางพันธุ์ทูลเกล้า โดยทำการวัดปริมาณความเข้มข้นของเอทิลีนในช่องว่างระหว่างเซลล์ และการเปลี่ยนแปลงปริมาณ TNC ในช่วงเวลาก่อนการแตกใบอ่อน 8, 6, 4 และ 2 สัปดาห์ สามารถแบ่งผลการทดลองได้ดังนี้

1. ลิ้นจี่พันธุ์สงฮวย

1.1 การเปลี่ยนแปลงปริมาณเอทิลีนในช่วงก่อนการแตกใบอ่อน

จากการทำกราฟมาตรฐานโดยใช้ก๊าซเอทิลีนมาตรฐานพบว่ามีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงในช่วงความเข้มข้นของเอทิลีน 0-10 สดล (linear regression) (ภาพที่ 9) และมีสมการเส้นตรงเป็น

$$Y = -0.02715 + 0.00002397 (X) \quad (P < 0.0000)$$

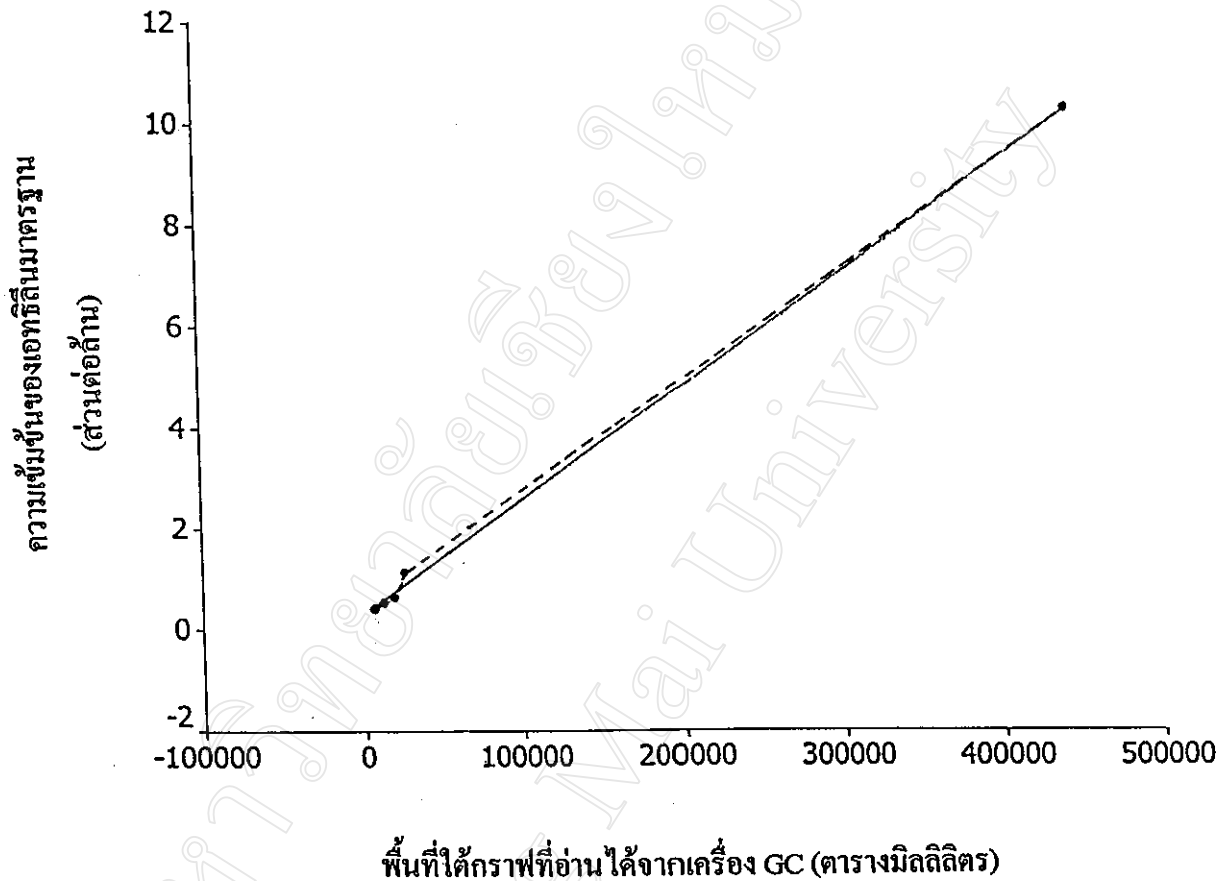
$$r = 0.9965 \quad n = 25 \quad (P < 0.0000)$$

$$r^2 = 0.9930$$

โดยที่ Y คือ ความเข้มข้นของเอทิลีนมีหน่วยเป็น สดล

X คือ พื้นที่ใต้กราฟที่อ่านได้จากเครื่อง gas chromatograph มีหน่วยเป็นตารางมิลลิเมตร ซึ่งมีค่า X minimum = 1,377 ตารางมิลลิเมตร และค่า X maximum = 454,128 ตารางมิลลิเมตร (Y minimum = 0.001 สดล และค่า Y maximum = 10 สดล)

เมื่อนำสมการมาคำนวณหาเอทิลีน พบว่าความเข้มข้นของเอทิลีนในยอดลิ้นจี่พันธุ์สงฮวยนั้นลดลงในช่วงสัปดาห์ที่ 8-6 ก่อนการแตกใบอ่อน จากนั้นเพิ่มขึ้นจนถึงสัปดาห์ที่มีการแตกใบอ่อน (ภาพที่ 14) โดยปริมาณเอทิลีนสูงสุดในสัปดาห์ที่ 2 ก่อนการแตกใบอ่อน คือ 0.6583 สดล และในสัปดาห์ที่ 8, 6 และ 4 ก่อนการแตกใบอ่อนนั้นมีค่า 0.2772, 0.0422 และ 0.1275 สดล ตามลำดับ (ตารางที่ 6)

ภาพที่ 9 กราฟมาตรฐานของก๊าซเอทิลีนมาตรฐานเข้มข้น 0.001, 0.01, 0.1, 1 และ 10 สดล เพื่อใช้ในการคำนวณหาปริมาณเอทิลีนในช่วงก่อนการแตกใบอ่อนของถั่วลิสงพันธุ์สงฮวย

----- = true mean curve

———— = regression equation fitted curve ($Y = -0.02715 + 0.00002397 (X)$)

หมายเหตุ : $r^2 = 0.9930$

Y = ความเข้มข้นของเอทิลีนมีหน่วยเป็น สดล

X = พื้นที่ใต้กราฟที่อ่านได้จากเครื่อง gas chromatograph มีหน่วยเป็นตาราง มิลลิเมตร

ตารางที่ 6 ความเข้มข้นของเอทิลีน และปริมาณ TNC ในช่วงก่อนการแตกใบอ่อนของยอด
ลิ้นจี่พันธุ์สงขลวย

จำนวนสัปดาห์ก่อนการแตกใบอ่อน (สัปดาห์)	ความเข้มข้นของเอทิลีนในยอด (สตค)	ปริมาณ TNC ในยอด (mg glucose equivalent / gram dry weight)
8	0.7670b	29.818a
6	0.7169d	29.283a
4	0.7347c	26.058b
2	0.8562a	25.352b
LSD _{0.05}	0.0161	2.2185

หมายเหตุ : ตัวอักษรที่ตามหลังค่าเฉลี่ยต่างกันในแนวตั้งแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % เมื่อทดสอบด้วยวิธี LSD

1.2 การเปลี่ยนแปลงปริมาณคาร์โบไฮเดรตที่ไม่ใช่โครงสร้างในช่วงก่อนการแตกใบอ่อน
จากการทำกราฟมาตรฐานโดยใช้สารละลายกลูโคสมาตรฐานเมื่อนำมาคำนวณพบว่าความ
สัมพันธ์เป็นเส้นตรงในช่วงความเข้มข้น 0.25-2.25 มิลลิกรัม ในน้ำกลั่น 5 มิลลิลิตร (linear
regression) (ภาพที่ 10) และมีสมการเส้นตรงเป็น

$$Y = -0.32622 + 0.12790 (X) \quad (P < 0.0000)$$

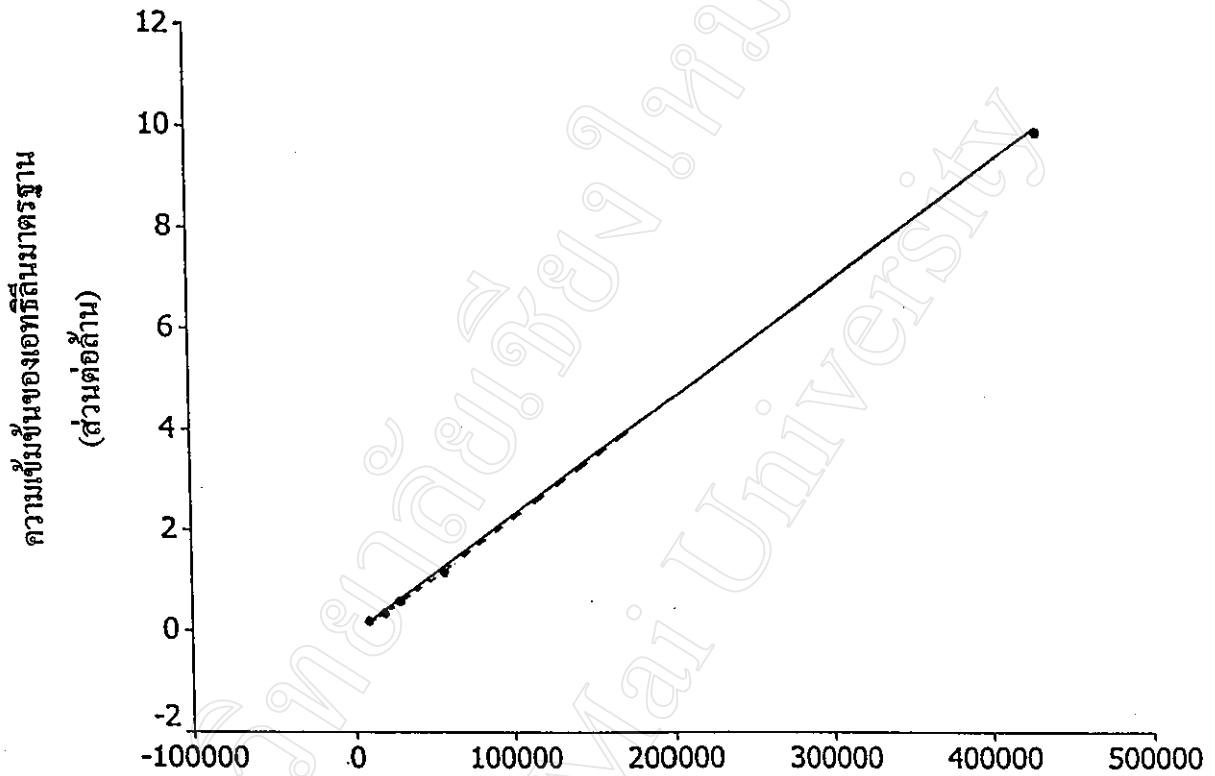
$$r = 0.9965 \quad n = 27 \quad (P < 0.0000)$$

$$r^2 = 0.9931$$

โดยที่ Y คือ สารละลายกลูโคสมาตรฐานมีหน่วยเป็น มิลลิกรัม ใน 5 มิลลิลิตร

X คือ ปริมาตรที่ได้จากการไตเตรดกับสารละลาย $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$ และลบกับ blank มี
หน่วยเป็นมิลลิลิตร ซึ่งมีค่า X minimum = 4.24 มิลลิเมตร และค่า X maximum = 20.16 มิลลิเมตร
(Y minimum = 0.25 มิลลิกรัม ใน 5 มิลลิลิตร และค่า Y maximum = 2.25 มิลลิกรัม ใน 5 มิลลิลิตร)

เมื่อนำสมการเส้นตรงดังกล่าวมาคำนวณหาปริมาณ TNC พบว่าปริมาณ TNC ในยอดลิ้นจี่
พันธุ์สงขลวยมีแนวโน้มลดลงจากสัปดาห์ที่ 8 ก่อนการแตกใบอ่อนไปจนถึงสัปดาห์ที่มีการแตกใบ
อ่อน (ภาพที่ 15) โดยปริมาณ TNC ในสัปดาห์ที่ 8, 6, 4 และ 2 ก่อนการแตกใบอ่อน คือ 21.818,
29.283, 26.058 และ 25.352 mg glucose equivalent / gram dry weight ตามลำดับ (ตารางที่ 6)

พื้นที่ใต้กราฟที่อ่านได้จากเครื่อง GC (ตารางมิลลิลิตร)

ภาพที่ 10 กราฟมาตรฐานของสารละลายกลูโคสมาตรฐานเข้มข้น 0.25 – 2.25 มิลลิกรัม ใน 5 มิลลิลิตร เพื่อใช้ในการคำนวณหาปริมาณ TNC ในช่วงก่อนการแตกใบอ่อนของถั่วฝักยาว

----- = true mean curve

———— = regression equation fitted curve ($Y = -0.32622 + 0.12790 (X)$)

หมายเหตุ : $r^2 = 0.9931$

Y = สารละลายกลูโคสมาตรฐาน มี หน่วยเป็น มิลลิกรัม ใน 5 มิลลิลิตร

X = ปริมาณที่ได้จากการไตเตรดกับสารละลาย $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$ และลบกับ blank มี หน่วยเป็นมิลลิลิตร

2. ถ้าโยพั้นรู้ค่อ

2.1 การเปลี่ยนแปลงปริมาณเอทธิลีนในช่วงก่อนการแตกใบอ่อน

จากกราฟมาตรฐานโดยใช้กราฟมาตรฐานเดียวกับลิ้นจี่พั้นรู้สงฮวย เมื่อนำสมการเส้นตรง $Y = -0.02715 + 0.00002397 (X)$ มาคำนวณ

โดยที่ Y คือ ความเข้มข้นของเอทธิลีนมีหน่วยเป็น สดล

X คือ พื้นที่ใต้กราฟที่อ่านได้จากเครื่อง gas chromatograph มีหน่วยเป็นตารางมิลลิเมตร ซึ่งมีค่า X minimum = 3,654 ตารางมิลลิเมตร และค่า X maximum = 214,589 ตารางมิลลิเมตร (Y minimum = 0.001 สดล และค่า Y maximum = 10 สดล)

พบว่าความเข้มข้นของเอทธิลีนในยอดถ้าโยพั้นรู้ค่อมีความเข้มข้นค่อนข้างคงที่ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 8-4 ก่อนการแตกใบอ่อน จากนั้นเพิ่มขึ้นจนถึงสัปดาห์ที่มีการแตกใบอ่อน (ภาพที่ 14) โดยปริมาณเอทธิลีนสูงสุดในสัปดาห์ที่ 2 ก่อนการแตกใบอ่อน คือ 1.1006 สดล และในสัปดาห์ที่ 8, 6 และ 4 ก่อนการแตกใบอ่อนนั้นมีค่า 0.8097, 0.8046 และ 0.8309 สดล ตามลำดับ (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 ความเข้มข้นของเอทธิลีน และปริมาณ TNC ในช่วงก่อนการแตกใบอ่อนของยอดถ้าโยพั้นรู้ค่อ

จำนวนสัปดาห์ก่อนการแตกใบอ่อน (สัปดาห์)	ความเข้มข้นของเอทธิลีนในยอด (สดล)	ปริมาณ TNC ในยอด (mg glucose equivalent / gram dry weight)
8	0.6034b	17.027a
6	0.6230b	16.095a
4	0.6034b	15.186ab
2	0.8253a	13.507b
LSD _{0.05}	0.0609	2.0948

หมายเหตุ : ตัวอักษรที่ตามหลังค่าเฉลี่ยต่างกันในแนวตั้งแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % เมื่อทดสอบด้วยวิธี LSD

2.2 การเปลี่ยนแปลงปริมาณคาร์โบไฮเดรตที่ไม่ใช่โครงสร้างในช่วงก่อนการแตกใบอ่อน จากการทำกราฟมาตรฐานด้วยสารละลายกลูโคสมาตรฐานเมื่อนำมาคำนวณ พบว่าความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงในช่วงความเข้มข้น 0.25-2.25 มิลลิกรัม ในน้ำกลั่น 5 มิลลิลิตร (linear regression) (ภาพที่ 11) โดยมีสมการเส้นตรงเป็น

$$Y = -0.35151 + 0.12956 (X) \quad (P < 0.0000)$$

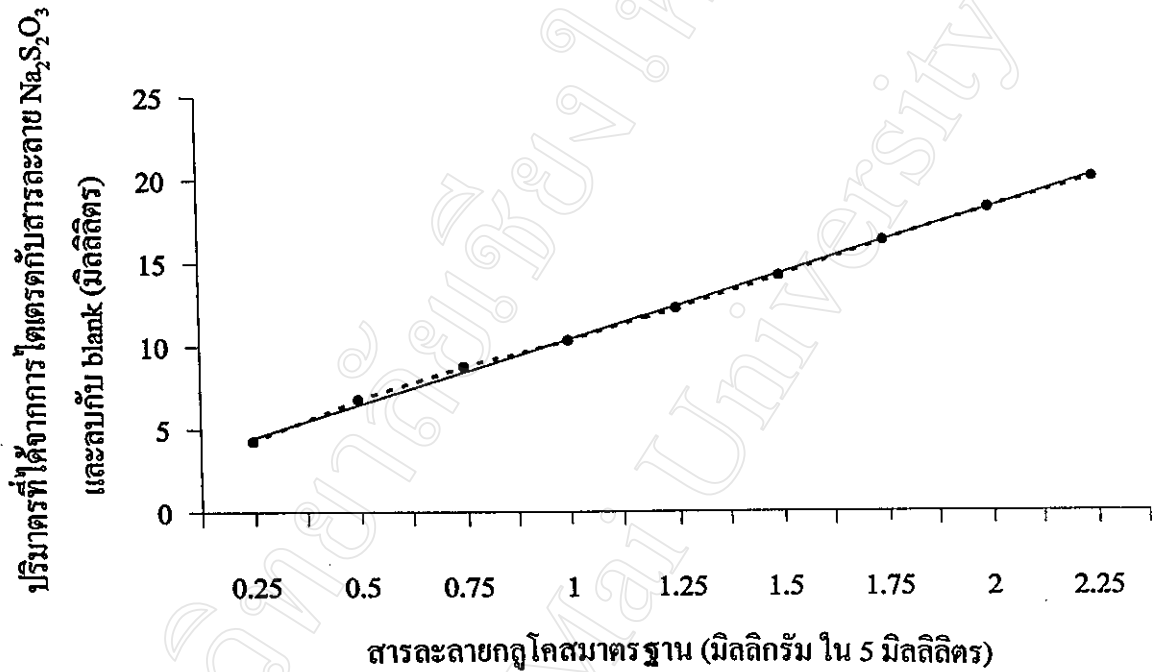
$$r = 0.9909 \quad n = 27 \quad (P < 0.0000)$$

$$r^2 = 0.9819$$

โดยที่ Y คือ สารละลายกลูโคสมาตรฐานมีหน่วยเป็น มิลลิกรัม ใน 5 มิลลิลิตร

X คือ ปริมาตรที่ได้จากการไตเตรตกับสารละลาย $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$ และลบกับ blank มีหน่วยเป็นมิลลิลิตร ซึ่งมีค่า X minimum = 4.57 มิลลิเมตร และค่า X maximum = 20.17 มิลลิเมตร (Y minimum = 0.25 มิลลิกรัม ใน 5 มิลลิลิตร และค่า Y maximum = 2.25 มิลลิกรัม ใน 5 มิลลิลิตร)

เมื่อนำสมการเส้นตรงดังกล่าวมาคำนวณหาปริมาณ TNC พบว่าปริมาณ TNC ในยอดลำไยพันธุ์ค่อมี่แนวโน้มนับลดลงตั้งแต่สัปดาห์ที่ 8 ก่อนการแตกใบอ่อนไปจนถึงสัปดาห์ที่ 2 ก่อนการแตกใบอ่อน (ภาพที่ 15) โดยปริมาณ TNC ในสัปดาห์ที่ 8, 6, 4 และ 2 ก่อนการแตกใบอ่อน คือ 17.027, 16.095, 15.186 และ 13.507 mg glucose equivalent / gram dry weight ตามลำดับ (ตารางที่ 7)

ภาพที่ 11 กราฟมาตรฐานของสารละลายกลูโคสมาตรฐานเข้มข้น 0.25 – 2.25 มิลลิกรัม ใน 5 มิลลิลิตร เพื่อใช้ในการคำนวณหาปริมาณ TNC ในช่วงก่อนการแตกใบอ่อนของลำไยพันธุ์ค้อ

----- = true mean curve

———— = regression equation fitted curve ($Y = -0.35151 + 0.12956 (X)$)

หมายเหตุ : $r^2 = 0.9819$

Y = สารละลายกลูโคสมาตรฐาน มี หน่วยเป็น มิลลิกรัม ใน 5 มิลลิลิตร

X = ปริมาณที่ได้จากการไตเตรตกับสารละลาย $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$ และลบกับ blank มี หน่วยเป็นมิลลิลิตร

3. มะพร้าวพันธุ์ทุลเกล้า

3.1 การเปลี่ยนแปลงปริมาณเอทธิลีนในช่วงก่อนการแตกใบอ่อน

จากการทำกราฟมาตรฐานเมื่อนำมาคำนวณพบว่าความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงในช่วงความเข้มข้น 0-10 สดล (linear regression) (ภาพที่ 12) และมีสมการเส้นตรงเป็น

$$Y = -0.13595 + 0.00002577 (X) \quad (P < 0.0000)$$

$$r = 0.9988 \quad n = 25 \quad (P < 0.0000)$$

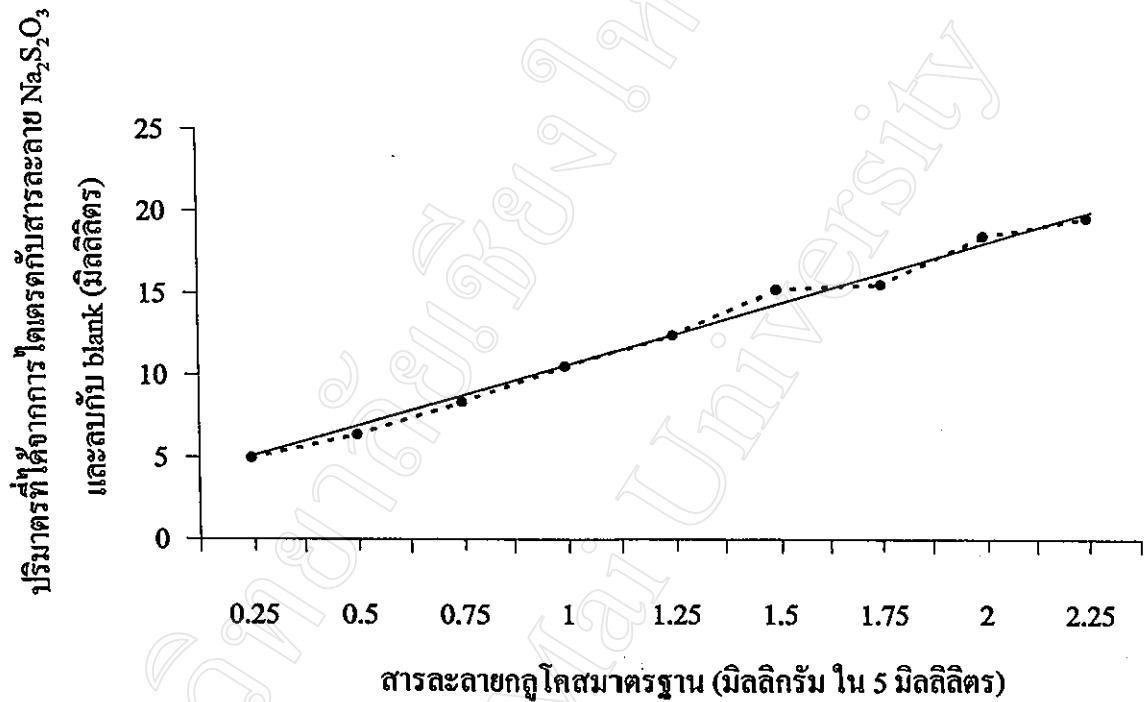
$$r^2 = 0.9976$$

โดยที่ Y คือ ความเข้มข้นของเอทธิลีนมีหน่วยเป็น สดล

X คือ พื้นที่ใต้กราฟที่อ่านได้จากเครื่อง gas chromatograph มีหน่วยเป็นตารางมิลลิเมตร ซึ่งมีค่า X minimum = 1,488 ตารางมิลลิเมตร และค่า X maximum = 416,900 ตารางมิลลิเมตร (Y minimum = 0.001 สดล และค่า Y maximum = 10 สดล)

เมื่อนำสมการเส้นตรงมาคำนวณหาเอทธิลีน พบว่าความเข้มข้นของเอทธิลีนในยอดมะพร้าวพันธุ์ทุลเกล้า นั้นลดลงในช่วงสัปดาห์ที่ 8-6 ก่อนการแตกใบอ่อน จากนั้นเพิ่มขึ้นจนถึงสัปดาห์ที่แตกใบอ่อน (ภาพที่ 14) โดยปริมาณเอทธิลีนสูงสุดในสัปดาห์ที่ 2 ก่อนการแตกใบอ่อน คือ 1.1261 สดล และในสัปดาห์ที่ 8, 6 และ 4 ก่อนการแตกใบอ่อนนั้นมีค่า 0.7752, 0.6581 และ 0.9390 สดล ตามลำดับ (ตารางที่ 8)

ภาพที่ 12 กราฟมาตรฐานของก๊าซเอทธิลีนมาตรฐานเข้มข้น 0.001, 0.01, 0.1, 1 และ 10 สดล เพื่อใช้ในการคำนวณหาปริมาณเอทธิลีนในช่วงก่อนการแตกใบอ่อนของ มะปรางพันธุ์ทุลเกล้า

----- = true mean curve

————— = regression equation fitted curve ($Y = -0.13595 + 0.00002577 (X)$)

หมายเหตุ : $r^2 = 0.9976$

Y = ความเข้มข้นของเอทธิลีนมีหน่วยเป็น สดล

X = พื้นที่ใต้กราฟที่อ่านได้จากเครื่อง gas chromatograph มีหน่วยเป็นตาราง มิลลิเมตร

ตารางที่ 8 ความเข้มข้นของเอทิลีน และปริมาณ TNC ในช่วงก่อนการแตกใบอ่อนของยอดมะพร้าวพันธุ์ทุลเกล้า

จำนวนสัปดาห์ก่อนการแตกใบอ่อน (สัปดาห์)	ความเข้มข้นของเอทิลีนในยอด (สตคล)	ปริมาณ TNC ในยอด (mg glucose equivalent / gram dry weight)
8	0.2717c	81.253a
6	0.1956d	62.756b
4	0.3984b	60.948b
2	0.5706a	61.547b
LSD _{0.05}	0.0688	5.8301

หมายเหตุ : ตัวอักษรที่ตามหลังค่าเฉลี่ยต่างกันในแนวดิ่งแสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % เมื่อทดสอบด้วยวิธี LSD

3.2 การเปลี่ยนแปลงปริมาณคาร์โบไฮเดรตที่ไม่ใช่โครงสร้างในช่วงก่อนการแตกใบอ่อนจากการทำกราฟมาตรฐานด้วยสารละลายกลูโคสมาตรฐานเมื่อนำมาคำนวณพบว่าความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงในช่วงความเข้มข้น 0.25-2.25 มิลลิกรัม ในน้ำกลั่น 5 มิลลิลิตร (linear regression) (ภาพที่ 13) โดยมีสมการเส้นตรงเป็น

$$Y = -0.30488 + 0.12514 (X) \quad (P < 0.0000)$$

$$r = 0.9967 \quad n = 27 \quad (P < 0.0000)$$

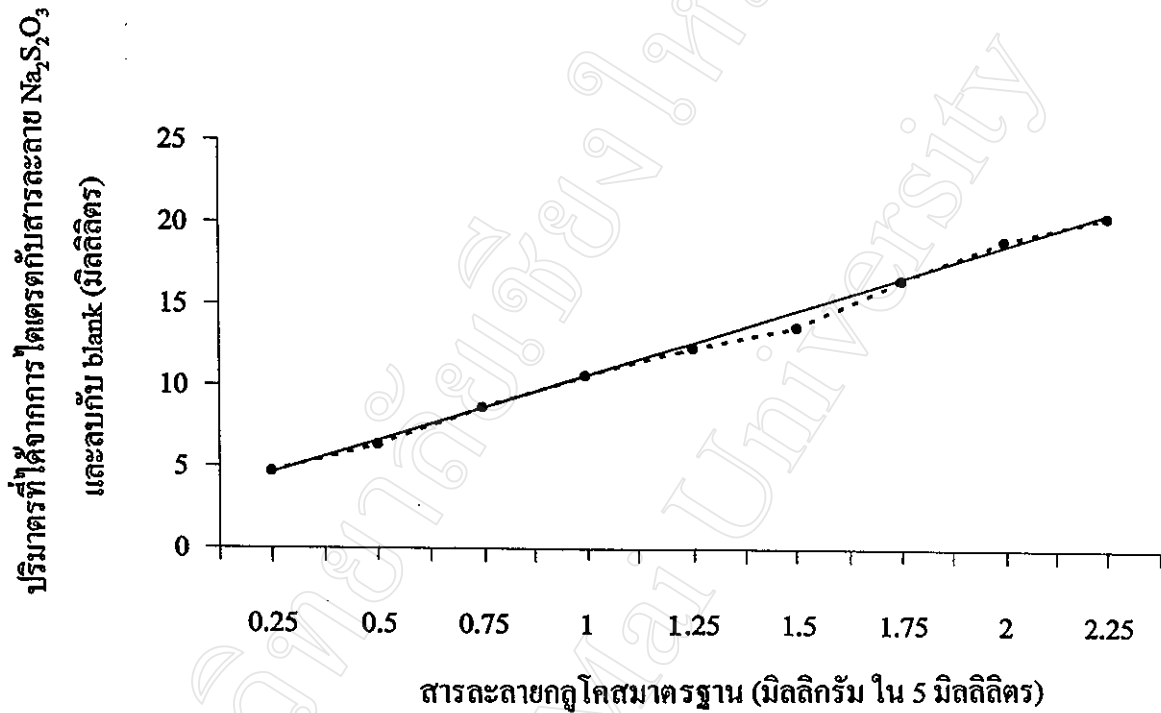
$$r^2 = 0.9934$$

โดยที่ Y คือ สารละลายกลูโคสมาตรฐานมีหน่วยเป็น มิลลิกรัม ใน 5 มิลลิลิตร

X คือ ปริมาตรที่ได้จากการไตเตรตกับสารละลาย $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$ และลบกับ blank มีหน่วยเป็นมิลลิลิตร ซึ่งมีค่า X minimum = 4.54 มิลลิเมตร และค่า X maximum = 20.34 มิลลิเมตร (Y minimum = 0.25 มิลลิกรัม ใน 5 มิลลิลิตร และค่า Y maximum = 2.25 มิลลิกรัม ใน 5 มิลลิลิตร)

เมื่อนำสมการเส้นตรงดังกล่าวมาคำนวณหาปริมาณ TNC พบว่าปริมาณ TNC ในยอดมะพร้าวพันธุ์ทุลเกล้าลดลงในสัปดาห์ที่ 8-6 ก่อนการแตกใบอ่อนจากนั้นปริมาณ TNC ค่อนข้างคงที่จนกระทั่งถึงสัปดาห์ที่มีการแตกใบอ่อน (ภาพที่ 15) โดยปริมาณ TNC ในสัปดาห์ที่ 8, 6, 4 และ 2

ก่อนการแตกไบออกัน คือ 81.253, 62.756, 60.948 และ 61.547 mg glucose equivalent / gram dry weight ตามลำดับ (ตารางที่ 8)

ภาพที่ 13 กราฟมาตรฐานของสารละลายกลูโคสมาตรฐานเข้มข้น 0.25 – 2.25 มิลลิกรัม ใน 5 มิลลิลิตร เพื่อใช้ในการคำนวณหาปริมาณ TNC ในช่วงก่อนการแตกไบออกันของมะพร้าวพันธุ์ ทูลเกล้า

----- = true mean curve

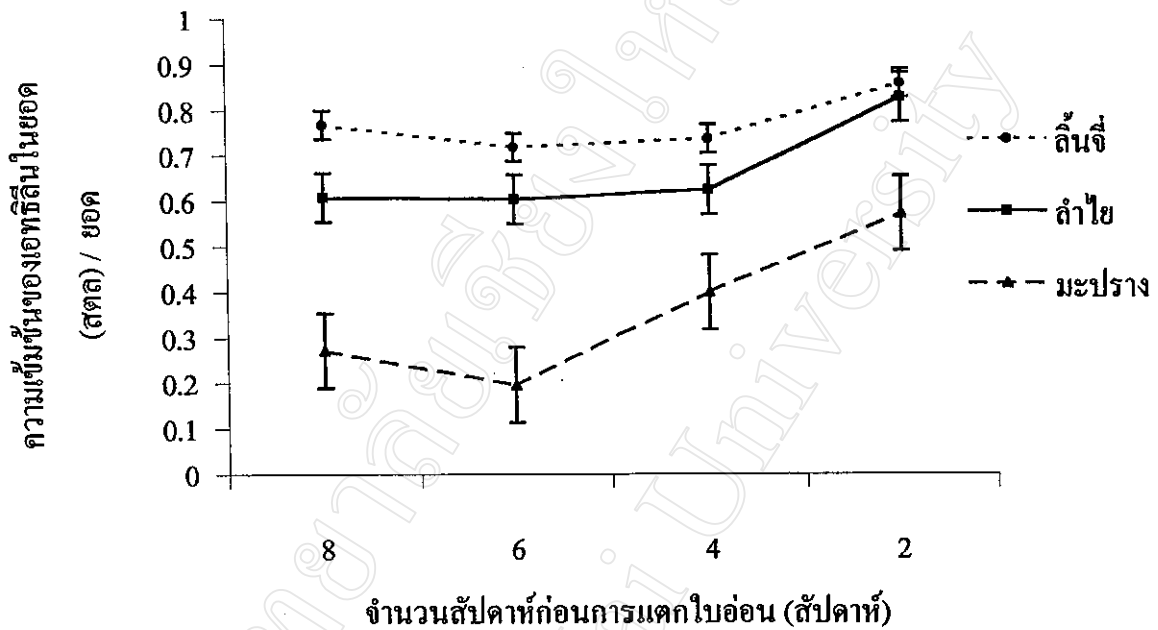
———— = regression equation fitted curve ($Y = -0.30488 + 0.12514 (X)$)

หมายเหตุ : $r^2 = 0.9934$

Y = สารละลายกลูโคสมาตรฐาน มี หน่วยเป็น มิลลิกรัม ใน 5 มิลลิลิตร

X = ปริมาณที่ได้จากการไทเทรตกับสารละลาย Na₂S₂O₃ และลบกับ blank มี หน่วยเป็นมิลลิลิตร

เมื่อนำผลการเปลี่ยนแปลงปริมาณเอทธิลีนในช่วงก่อนการแตกใบอ่อนของไม้ผล 3 ชนิด ได้แก่ ลิ้นจี่ ลำไย และมะปรางมาเปรียบเทียบกันเห็นแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังภาพที่ 14

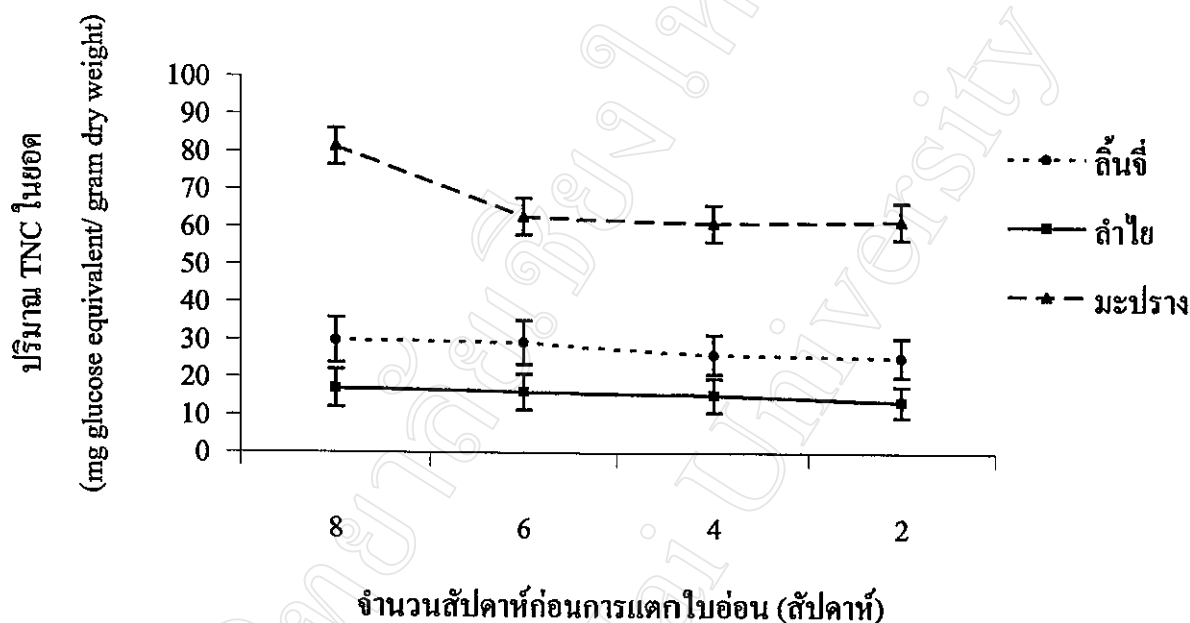
ภาพที่ 14 ความเข้มข้นของเอทธิลีนในช่วงก่อนการแตกใบอ่อนของยอดลิ้นจี่พันธุ์สงขลา ลำไยพันธุ์ค้อ และมะปรางพันธุ์ทุลเกล้า

หมายเหตุ : เมื่อตรวจสอบด้วยวิธี LSD ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

 = standard deviation

จากกราฟเมื่อนำผลของเอทธิลีนในยอดตัวอย่าง มาคำนวณปริมาณเอทธิลีนเมื่อเทียบกับยอดตัวอย่าง 1 ยอด มาเปรียบเทียบลักษณะการเปลี่ยนแปลงปริมาณเอทธิลีนในช่องว่างระหว่างเซลล์ พบว่าการเปลี่ยนแปลงของลิ้นจี่ และมะปรางมีรูปแบบการเปลี่ยนแปลงที่คล้ายกัน โดยความเข้มข้นของเอทธิลีนลดลงในช่วงสัปดาห์ที่ 8-6 ก่อนการแตกใบอ่อน จากนั้นเพิ่มขึ้นจนถึงสัปดาห์ที่มีการแตกใบอ่อน ในยอดลำไยมีความเข้มข้นค่อนข้างคงที่ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 8-4 ก่อนการแตกใบอ่อน จากนั้นเพิ่มขึ้นจนถึงสัปดาห์ที่มีการแตกใบอ่อน ส่วนความเข้มข้นของเอทธิลีนในช่องว่างระหว่างเซลล์พบว่าในยอดลิ้นจี่ และลำไยมีปริมาณใกล้เคียงกัน และพบว่ามะปรางมีความเข้มข้นน้อยที่สุด

เมื่อนำผลการเปลี่ยนแปลงปริมาณคาร์โบไฮเดรตที่ไม่ใช่โครงสร้าง (TNC) ในช่วงก่อนการแตกใบอ่อนของไม้ผล 3 ชนิด ได้แก่ ลิ้นจี่ ลำไย และมะปรางมาเปรียบเทียบกันเห็นแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง ดังภาพที่ 15

ภาพที่ 15 ปริมาณ TNC ในช่วงก่อนการแตกใบอ่อนของยอดลิ้นจี่พันธุ์สงสวย ลำไยพันธุ์ค้อ และมะปรางพันธุ์ทูลเกล้า

หมายเหตุ : เมื่อตรวจสอบด้วยวิธี LSD ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

 = standard deviation

จากกราฟเมื่อนำผลของปริมาณคาร์โบไฮเดรตที่ไม่ใช่โครงสร้าง (TNC) ในยอดตัวอย่างจำนวน 1 กรัม มาเปรียบเทียบลักษณะการเปลี่ยนแปลง พบว่าการเปลี่ยนแปลงปริมาณ TNC ของยอดลิ้นจี่ และลำไยมีแนวโน้มลดลงจากสัปดาห์ที่ 8 ก่อนการแตกใบอ่อน ไปจนถึงสัปดาห์ที่มีการแตกใบอ่อน ส่วนในยอดมะปราง พบว่าปริมาณ TNC ลดลงในสัปดาห์ที่ 8-6 ก่อนการแตกใบอ่อน จากนั้นปริมาณ TNC ค่อนข้างคงที่จนกระทั่งถึงสัปดาห์ที่มีการแตกใบอ่อน ส่วนปริมาณ TNC พบว่าในยอดมะปรางมีปริมาณมาก รองลงมาคือลิ้นจี่ และลำไยมีปริมาณน้อยที่สุด